

Friedrich

Hans Peter Richter

The classic novel of the Holocaust...
"Nur ein Leben, unforgessbar" - Die Zeit

Çeviri: Mevlüt Baki Tapan

Hans Peter Richter: Yüzme Havuzunda

Sıcak bir gündü. Zorunlu olmadıkça dışarıya çıkılmıyordu. Sadece çok az insan gölgeler arasında terli vaziyette sessizce ilerliyordu.

Kararlaştırdık. Ormanın başladığı şehrin dışına, beraber yüzme havuzuna gitmek üzere buluşacaktık.

Annem bana bisikletini ödünç verdi. Pekiyi görünmüyordu ama gayet iyi iş görüyordu. Friedrich yeni mavi bisikletiyle gelmişti. Onu bugün için iyice temizlemişti. Tıpkı ayna gibi parlıyordu. Yüzme havuzu yolunda “Orman Keyfi...” ve “Gezi Müller’lerin keyfidir...” Friedrich direksiyonu bıraktı. Bisikleti kavisler halinde caddenin bir tarafından diğer bir tarafına sürüyordu. Aniden gümüş renk bisikletli bir adam karşımıza çıktı. Bu bisiklet güneşte adeta parlıyordu. Bununla Friedrich’in bisikleti asla karşılaştırılmazdı bile. Sıcağa rağmen diğer bisiklet sürücüsü oldukça telaşlı görünüyordu. Adam daha uzaktayken zil çaldı, (korna) çünkü Friedrich hala gidiş geliş yönünün arasındaydı. Friedrich tekrar direksiyonu eliyle tuttu ama ne yazık ki yaklaşmakta olanla hiç ilgilenmedi. Adamı fren yapmaya zorladı. Yabancı da bunu yaptı. Oldukça yüksek sesle lanet okudu. Hemen Friedrich onun geçmesine izin verdi. Diğer bisiklet sürücüsü azarlayarak pedala yüklendi. Friedrich onun arkasından parmağıyla ıslık çaldı. O ise arkasına bakmak yerine, sadece daha da hızlı pedal çevirdi ve orman yolu üzerinde çılgınca uzaklaştı.

On beş dakika sonra yüzme havuzuna vardık. Bisikletlerimizi bir ağaca bağladık. Soyunduktan sonra eşyalarımızı verdik ve onlar için numaralı bir kol bandajı aldık. Friedrich numarayı ayak bileğine bantladı ve suya atladı. Benden daha iyi yüzüyordu ve çok iyi bir dalgıçtı. Ben önce bir duş aldım. Dikkatlice merdivenlerden soğuk suya girdim. Sonra Friedrich’e doğru yüzdüm. İkindiye kadar suyun içinde kudurduk yahut güneşlendik. Giriş üzerindeki büyük saati gördüğümde süremizi çoktan aşmıştık. Gidip elbiselerimizi teslim alacaktık ki, o esnada Friedrich numarasını kaybetti. Bir kez daha geri koştu ve havuzun dibine daldı ama kol bandajını bulamadı. Omuz silkererek eşyalarını bekleyen diğerlerinin arasına geçtiler. Teslimat çok yavaş gidiyordu. Havuz görevlisinin yapacağı çok işi vardı. Ben evvela ayakkabılarım, paltolum ve geri kalanla beraber askımı teslim aldım. Çabucak giyindim. Taranıp kabinden çıktığımda, Friedrich daha sırada bekliyordu. Şortumu sıkıp, havluma sardım. Nihayet havuz görevlisi Friedrich’e döndü. Ne olduğunu işitince küfretti.

Daha sonra Friedrich'i bariyerden içeri aldı. Üşür halde ıslak Friedrich huysuz havuz görevlisiyle beraber kanca üzerindeki elbiseler arasında kendi eşyalarını arıyordu.

Friedrich; *"Oradalar!"* Diye seslenirken, havuz görevlisi onu diğerlerinin işi bitinceye kadar oturtmak isterdi. Havuz görevlisi askıyı aldı. Bariyere onu taşıdı. Onu oraya astı. *"Adın ne senin?"* diye sordu? Frierich Schneider; *"Friedrich."* diye yanıt verdi.

"Kimliğin nerede?" bilmek istedi havuz görevlisi. *"Pantolonumun sağ arka cebinde. Düğmesi açık."* Diye açıklama yaptı Friedrich. Havuz görevlisi cebini aradı, düğmeleri açtı ve kimlikle beraber cüzdanı çıkardı. Daha sonra kimliği alıp inceledi. Friedrich bariyer önünde diş dişevurarak duruyordu. Utanıyor ve yere bakıyordu. Havuz görevlisi birden bire dişleri arasından yüksek sesle ıslık çaldı.

Diğer taraftan kadın ve kızlara hizmet eden bir bayan havuz görevlisi koşup geldi. *"Şuna bak hele! Böyle bir şeyi çok sık göremezsin."* *"Bu bir Yahudi kimliği."* diye yaptığı açıklamayı herkes duyabiliyordu. Adam bana yalan söyledi. *Adının Friedrich Schneider olduğunu iddia etti. Oysa Friedrich Israel Schneider diye adlandırılıyor olmalı. O bir Yahudi! Yok artık! Bizim havuzumuzda bir Yahudi ha!* Adam yüzünü tiksindircesine buruşturdu.

Hala elbiselerini bekleyen herkes Friedrich'e bakıyordu. Havuz görevlisi Friedrich'in kimliğini ve cüzdanını tiksinererek bariyerin üzerine fırlattı. *"İyi insanların elbiseleri arasında Yahudi eşyaları!"* Diye bağırdı. Her şeyin etrafa dağıldığı zemin üzerinde ki Friedrich'in eşyalarıyla beraber askılarını da fırlattı.

Friedrich eşyalarını yerden toplarken, açıkladı ki havuz görevlisi; *"Of! Daha fazla çalışmadan önce ilk iş olarak şimdi ellerimi yıkamalıyım!"* Bariyeri terk etti. Friedrich'in ayakkabılarından birini orada ki ayak yıkama yerine doğru tekmeledi. Friedrich daha her şeyi bulmamıştı ki, havuz görevlisi geri döndü: *"Nerede elbise giyeceğine bak!"* *"Kabinimize giremezsin."* Diye Friedrich'i tersledi.

Friedrich çaresizce ıslak elbiselerini kucakladı. Giyinecek ve kurulanacak bir yer aradı. Güvenli bir köşe olmadığından, havlusuyla derme çatma ovalandı ve ıslak şortunun üzerine pantolonunu giydi. Paçalarından su damlar halde yüzme havuzunu terk etti. Havuz görevlisi arkasından böğürüyordu ama biz artık anlamıyorduk.

Bisikletleri henüz çözmüştüm. Friedrich eşyalarını sepete istifledi. Gözlerini bana çevirmeye cesaret edemiyordu. Kısık sesle: *"Ormanda doğru dürüst üzerimi değiştirim."* Dedi. Bu sırada

arkamızdan bir ses bize sesleniyordu. *“Buraya bırakmıştım.”* Dedi bir delikanlı. *“Tam olarak biliyorum. Onu buraya bırakmıştım. Her yere baktım; ama yok. Tamamen gümüştü; onu parlatmıştım.”* Bir sürü meraklı gencin etrafında toplanmıştı. Tedbirli nasihatler veriyorlardı: *“İzleri takip et! Polise ihbar et!”*

Friedrich dinledi. Bisikletini durdurup soygunculardan oluşan kalabalığa gitti. *“Sen, dinle!”* Dedi Friedrich. *“Biliyorum senin bisikletini kimin çaldığını. O adamı ben gördüm; onu sana tarif edebilirim.”*

Herkes Friedrich’e bakıyordu. O ve soyguncular arasında bir yol açılmıştı. Genç delikanlı bir adım Friedrich’e doğru attı. *“Söylesene!”* *“İçerdeki Yahudi sen değil misin?”* diye sordu. Friedrich tekrar kızardı ve gözlerini yere dikti. *“Düşünüyor musun?”* Genç uzaklaştı. *“Şayet polise açıklarsan bunu, sana inanacağını mı düşünüyorsun.”*

Çeviren: Mevlüt Baki Tapan

Yazar: Hans Peter Richter